

ĐAKOVO (TU) – Bogoslovi Bogoslovnog sjemeništa u Đakovu, predvođeni sjemenišnim poglavarima i studenti KBF-a u Đakovu, pod vodstvom uprave Fakulteta, pošli su 13. svibnja, na svetkovinu Uzašašća Gospodinova na svoje zavjetno hodočašće u Gospino svetište u Dragotinu.

Hodočašće nosi dimenziju zavjetnog budući da je tik nakon II. svjetskog rata postojala ozbiljna prijetnja da se, uz druge, prisilno zatvori i Bogoslovija u Đakovu. Uz veliko zalaganje kao i utjecanje Blaženoj Djevici Mariji, Bogoslovija nije bila zatvorena. Upravo su zbog toga 1956. godine odlučili poglavari ondašnje Visoke bogoslovne škole i Sjemeništa dva puta u godini 13. u mjesecu (u jesen i proljeće) hodočastiti Gospi Dragotinskoj.

Svetu misu predvodio je nadbiskup đakovačko–osječki u miru Marin Srakić. U koncelebraciji su sudjelovali nadbiskup Đuro Hranić, pomoći biskup Ivan Ćurić, poglavari Sjemeništa na čelu s rektorom Stjepanom Radićem, dekanom KBF-a Vladimirom Dugalićem, drugi svećenici i profesori, nekoliko svećenika iz Doma za umirovljene svećenike te domaći župnik Ivan Stipić.

U svojoj je propovijedi nadbiskup Srakić istaknuo kako današnja svetkovina upućuje na Kristov slavni trijumf. Na prvi dan Uskrsa ustao je iz groba kao pobjednik, a u ruci mu je bio simbol pobjede – križ. Naglasio je da našu radost upotpunjuju i Isusove riječi: „Idem pripremiti vam mjesto“ te da dok on priprema mjesto, mi ga moramo slijediti u stopu, nastaviti borbu s Božjim neprijateljem: đavlom, zlom i grijehom. Ta borba nije laka. Iskustvo uči da smo u borbi često pretrpjeli poraz. Stoga je važno sjetiti se Kristovih poraza jer su se oni na kraju pretvorili u pobjedu nad đavlom i svemu onom što se uz njega veže – zlo, grijeh, propast. Krist je izabrao Maslinsku goru da s mjesta na kojem je započeo muku pobjedonosno uziđe na nebo, rekao je među ostalim nadbiskup Marin.

Potom je govorio o Blaženoj Djevici Mariji, rekavši kako ona predstavlja onu zvijezdu koja je uvijek pratila svojega Sina, radošću ali i poniznim prihvaćanjem svih poteškoća na koje je nailazila u ispunjenju svoje uloge u povijesti spasenja. Istaknuvši Marijinu radost, koja je posebno svojstvena mladim ljudima, spomenuo je da se ona radovala već na vijest utjelovljenja: „Veliča duša moja Gospodina, i klikće duh moj... Ako se pastir raduje kad nađe izgubljenu ovcu, ako se žena raduje kad nađe izgubljenu drahmu, ako se raduje milosrdni otac kad mu se vrati grješni sin, ako je evanđelje zabilježilo za apostole: ‘Obradovaše se učenici vidjevši Gospodina’, onda to pogotovo vrijedi za Mariju, a time i za sve nas. U tom smislu, smijemo bez ikakve zadržke, zaključio je nadbiskup Marin, primijeniti na Mariju riječi starozavjetne majke i žene

Ane: 'Kliče srce moje u Gospodu, raste snaga moja po Bogu mom. Šire mi se usta na dušmane moje, jer se radujem pomoći tvojoj (1 Sam 2,1). I mi se danas svi zajedno s Marijom radujemo slaveći ovaj veliki blagdan Uzašašća, blagdan pobjede dobra nad zlim, pobjede života nad smrću!

Po završetku euharistijskog slavlja bogoslovi i studenti laici kratko su se zadržali u pobožnosti koju je predvodio duhovnik Sjemeništa Karlo Višaticki, nakon koje su nastavili kršćanski agape s prigodnom zakuskom u prostoru svetišta. Euharistijsko slavlje pjesmom i asistencijom animirali su bogoslovi te studenti i studentice KBF-a u Đakovu. Hodočasnike je pri tome poslužilo i lijepo vrijeme, tako da druženje uz pjesmu i radost moglo nastaviti tijekom čitavog poslijepodneva. **B. Prelčec**

